

selvfølgelig ikke kan tages noget af de 200,000 Kr., foreslaaet indsat en ny Post paa 50,000 Kr., som altsaa skal ydes til Skolefondene i dette Øjemed. Til Førtættelseskolerne var der i Fjor foreslaaet 3,500 Kr., der nu foreslaas forhøjet til 8,000 Kr., hvormed jeg er særdeles tilfreds.

Jeg vilde gerne tage disse to Forslag, om de 50,000 Kr. og de 8,000 Kr., og sammenstille dem med en anden Post paa Finansloven: et Tilskud af Statskassen til de særlige kommunale eller særligt stillede Mellemskoler og Realskoler. Der er i Aar paa § 21 opført ikke mindre end 30 saadanne Skoler, der var i Fjor 27, og der er i Aar 3 ny. Jeg har ikke noget at indvende mod de 3 ny, det vil jeg meget forvare mig imod, men jeg gør opmærksom paa, at det samlede Tilskud er sat til 51,800 Kr. Hvis man gaar tilbage til Finansloven for 1902—03, var der kun 20 saadanne Skoler med et samlet Tilskud af 34,700 Kr.; Stigningen i disse 5—6 Aar, baade hvad Antallet og Statstilskuddet angaar, er altsaa en Tredjedel. Ingen vil kunne nægte, at dette, for ikke at sige altsammen, saa dog i alt væsentligt er et forøget Tilskud til Købstædernes Skolevæsen. Det er naturligvis en Fordel for vedkommende Købstad, at den har en saadan kommunal Mellemskole, det gaar jeg ud fra, ellers havde den ikke indrettet den. Jeg har ikke noget som helst at indvende derimod, endskønt der maaske kan være Grund til at anvende en lille Smule Forsigtighed med sine Tilskud i saa Henseende. Jeg gør altsaa ikke nogen Indvending, men jeg gør opmærksom paa, at vi ikke vel kunne være tjente med vedblivende at fortsætte med forøget Tilskud til saadanne kommunale Realskoler, som væsentlig maa blive i Købstæderne, fordi vi ikke kunne lave den Slags Skoler paa Landet, uden at der samtidig gives en forøget Bevilling til Ophjælpning af Skolevæsenet paa Landet, hvilket kan ske dels ved at forøge Tilskuddet til Førtættelseskolerne, dels paa den Maade, at de 50,000 Kr., som Ministeren har foreslaaet paa den ny Konto, maa blive betragtede, som jeg gerne vilde have Lov til at betragte dem, som en Begyndelse, saaledes at vi kunne vente, at efterhaanden som Trangen kræver det, vil ogsaa dette Beløb kunne forhøjes ligesaa godt som Tilskuddet til de saakaldte kommunale Realskoler. Jeg tør ikke tage flere Ting frem under Kultusministeriet.

Med Hensyn til Finansministeriet har

jeg kun to Bemærkninger. Den første angaar Statskassens Tilgodehavende hos Kolonialkasserne i Vestindien. Den ærede Finansminister gjorde opmærksom paa, at han foreslog, at vi gave ham Bemyndigelse til at stryge det Krav, vi have hos Kolonialkasserne, og jeg gaar ud fra, at vi fra Tingets Side ere særdeles villige dertil. Vi fik jo i Fjor gennemført en Lov, der gik ud paa at komme bort fra de mange mere eller mindre usikre Fordringer, som Statskassen havde — det var den Gang ganske vist kun smaa Beløb, det drejede sig om — for at faa en Status, der kan svare nogenlunde til Virkeligheden, og jeg tror, at vi ogsaa her ikke alene ere villige dertil, men sige Finansministeren Tak til, fordi han ogsaa her vil være med til at skaffe os en Status, der svarer saa godt som muligt til Virkeligheden. Denne Post staar paa § 9. Det andet Punkt, jeg vil omtale, vedrører Finansministeriets Afsnit paa § 26. Der er paa Statsbanernes Konto opført et Beløb paa 260,000 Kr. til Fribefordring i humane, kunstneriske eller videnskabelige Formaal. Vi have tidligere haft denne Udgiftspost paa § 6 som en Del af Statsbanernes Udgifter, og det stod selvfølgelig den Gang ligesom nu saaledes, at det gik o-p op. Naar det nu er flyttet til § 26, paa Finansministeriet, maa det jo betyde — det staar ikke udtrykkeligt i Anmærkningerne —, at Finansministeren foreslaar, at der til Statsbanerne skal betales disse 260,000 Kr., hvilket altsaa vil sige en forøget Indtægt for Statsbanerne af lidt over $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Teoretisk set er dette absolut rigtigt, der er ikke den mindste Grund til, at Statsbanerne skulle have en Udgift til Fribefordringer i humane eller kunstneriske Øjemed, og jeg skal heller ikke gøre nogen Indvending derimod, jeg gør kun opmærksom paa, at vi ved denne Ompostering skaffe Statsbanerne en Merindtægt paa over $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.

Til Slutning skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger angaaende § 27. Jeg har allerede kortelig berørt, at der her i Aar er foreslaaet en meget stor Forøgelse af det rullende Materiel. Jeg kan kun udtale min Tilfredshed med Forslaget om denne store Forøgelse. Jeg kan saa meget mere udtale min Tilfredshed med denne Ordning, som det vil ses, at man i Aar gør op, hvor meget man mener, der er Grund til at anskaffe i den nærmeste Fremtid, og jeg gaar ud fra, at man, hvis man faar det bevilget, ogsaa virkelig bestiller det altsammen, men alligevel i